

Пише: Иван Милић
понедељак, 24 август 2020 10:33

Ношење војне униформе од стране појединих председника држава и министара одбране, посебно приликом посета војним јединицама у миру или рату, није новост нити реткост. Ношење војне униформе у таквим приликама је **сасвим оправдано**, под условом да за то постоји и правни основ.

У вези са ношењем униформе у нашој држави имамо „два случаја“ за која се у јавности може чути да су „правно спорна“. Међутим, ништа није правно спорно јер постоје прописи који уређују ко и када може или мора да носи униформу. Зато ћемо у овом тексту дати одговоре на „правно (не)спорна питања“ и то на начин што ћемо указати на прописе у којима се налазе одредбе у вези са ношењем униформе.

У јавности није „стара прича“ у вези са ношењем војне униформе од стране Министра одбране. Било је разних одговора на питање да ли Министар одбране сме, када, какву и под којим условима да носи војну униформу. Одговор је: према **Закону о Војсци Србије** само су

војна лица

обавезна да носе униформу (чл. 48). Међутим, председник Републике је 2017. године донео

Правило о војним униформама и ознакама чинова у Војсци Србије,

у којем је

супротно

Пише: Иван Милић
понедељак, 24 август 2020 10:33

Закону о Војсци Србије прописао да
председник Републике

и

Министар одбране

могу носити

теренску униформу

са прописаним ознакама. Међутим, то је могуће само приликом посета командама, јединицама и установама Министарства одбране и Војске Србије, за време војних вежби и током службених посета припадницима Војске Србије на локацијама мултинационалних операција у иностранству. Дакле, уколико би „теренску униформу“ носили у неким другим приликама тада се може поставити питање одговорности.

Не сме се заборавити и на кривичну одговорност уколико било ко (макар то био и председник Републике или министар) носи војну униформу супротно прописима

Не сме се заборавити и на **кривичну одговорност** уколико било ко (макар то био и председник Републике или министар) носи војну униформу супротно прописима.

Кривичним закоником је прописано кривично дело

Лажно представљање

(чл. 329), које под одређеним условима чини лице које носи војну униформу (за које је прописана новчана казна или казна затвора до

три

године).

Нова је „прича“ у вези са ношењем униформе „цивилне заштите“, која је постала актуелна од када су поједини припадници **тзв. кризних штабова** (према слову закона реч је о **штабу за**

ванредне ситуације

) почели да се у јавности појављују у тој униформи. Опет су се могли чути различити одговори на питање ко, када и под којим условима може да носи ову униформу. Одговор је: према

Закону о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама

- припадници јединица цивилне заштите носе униформу приликом извршавања **задатака**

цивилне заштите (чл. 86). Конкретни задаци су прописани

Уредбом

о јединицама цивилне заштите, намени, задацима, мобилизацији и начину употребе

– у те задатке никако

не спада

Пише: Иван Милић
понедељак, 24 август 2020 10:33

гостовање у емисијама на разноврсним телевизијама.

Ништа није правно спорно у вези са ношењем униформе, али није јасно зашто власт упорно крши право. Стиче се утисак да власт не чита и не познаје прописе које је донела – што је за сваку критику

Осим тога, поменути закон је предвиђана и **прекршајна одговорност** уколико се ненаменски користи додељена униформа цивилне заштите (чл. 113). За прекршај је предвиђена новчана казна од 50.000 до 100.000 динара.

Ништа није правно спорно у вези са ношењем униформе, али није јасно зашто власт упорно **крши право**. Стиче се утисак да власт **не чита и не познаје прописе** које је донела – што је за сваку критику. Са друге стране, можда је реч о простом рекламерству једног министра и свих других који неовлашћено носе униформу или је то стратешко понашање утемељено на увреженом мишљењу да наш народ воли униформу. Па тако ваљда произлази да би требало да воли и онога ко се у њој показује.

Пише: Иван Милић

понедељак, 24 август 2020 10:33

(Аутор је доктор правних наука и асистент на Правном факултету Универзитета у Новом Саду)